

sygehuskapaciteten i hovedstadsområdet. Og sidste års drøftelser om en sammenslutning af Hovedstadens Sygehusfællesskab og Københavns Amts Sygehusvæsen viste, at denne løsning ikke var farbar. Modstanden mod forandring var for stor, og flere af de politiske partier i Folketinget ønskede en egentlig hovedstadsreform gennemført i stedet. Der har dog heller ikke vist sig noget klart flertal for, hvilken hovedstadsreform der skulle gennemføres i stedet.

Når man sådan følger debatten, kan jeg egentlig ikke frigøre mig fra erindringen om, at allerede i 1500-tallet klargjorde italieneren Machiavelli i sin politiske bestseller »Fyrsten«, at der som udgangspunkt altid er flere modstandere mod forslag, der rummer fornyelser, end der vil være tilhængere, dels fordi der hersker en grundlæggende modvilje mod forandring hos langt de fleste, dels fordi taberne ved nye konstruktioner øjeblikkelig vil vide, at grenen er ved at blive savet over under dem, mens de nye og nogle gange færre vindere ikke vil have gjort sig den nye situations muligheder klart.

Regeringen har med sine lovforslag om Hovedstadens Udviklingsråd søgt at overvinde denne i systemet iboende modstand mod forandring. Der lægges nemlig op til en helt ny konstruktion af opgavevaretagelsen i hovedstadsområdet. Kernen i oplægget er oprettelsen af et udviklingsråd, der dækker et geografisk område bestående af Københavns Kommune, Frederiksberg Kommune, Københavns Amt, Frederiksborg Amt og Roskilde Amt, altså det, vi i daglig tale kalder hovedstadsområdet.

Det betyder, at der skabes en samlet formel samarbejdsstruktur, som er koncentreret om løsningen af de tværgående opgaver, der har betydning for den fremtidige udvikling i hele området. Det drejer sig om følgende områder: Trafikplanlægning, erhvervsudvikling og turisme, regionplanlægning, kollektiv trafik og kulturelt samarbejde, alt sammen udfordringer, der trænger til en samlet løsning.

I det nuværende regeringsgrundlag har målsætningen på sygehusområdet været at foretage en sammenlægning af sygehusvæsenet i HS med sygehusvæsenet i Københavns Amt. Dette kunne der som nævnt ikke skabes flertal for under drøftelserne herom sidste forår.

Målsætningen er ikke ændret, men den store modstand mod sammenlægningen betyder, at en hurtig sammenlægning ville afstedkomme megen tumult og ravage. Dermed ville selve

målsætningen med en hurtig sammenlægning gå fløjten.

Tempoet for fremgangsmåden er derfor et andet. Regeringen vil foreslå, at de to sygehusmyndigheder skal udarbejde en plan for et bedre samarbejde og klarere fordele den højt specialiserede behandling. Den skal f.eks. omfatte indsatsen på kræft- og hjerteområdet og samarbejdet om psykiatri, lægeambulancer og undervisning.

Regeringen har med disse initiativer taget de første spadestik til løsning af hovedstadens sygehusinddeling og til styrkelse af hele hovedstadsregionen. Vi har samtidig sikret en mere håndterbar struktur, idet Hovedstadens Udviklingsråd er et mindre organ med kun 11 medlemmer.

I Socialdemokratiet har vi aldrig lagt skjul på, at visionerne rakte længere. I takt med, at brosilhuetterne på den svenske side af Øresund bliver mere og mere tydelige at skue fra den danske kyst, udfordres alle de indsatsområder, Hovedstadens Udviklingsråd skal tage sig af. Og det er ikke bare i et dansk perspektiv, for med den faste forbindelse over Øresund nærmer vi os en region, der har rod i to nationer: Øresundsregionen med rod både i Sverige og i Danmark. Det er en historisk situation, som vi må leve op til.

Reformen, som er forelagt i dag, er et udtryk for, at vi tager dette ansvar alvorligt. I forhold til svenskerne, der allerede har tilpasset deres kommunale struktur til de nye tider, må vi jo nok erkende, at vi har haft svært ved at finde en løsning på den forældede kommunale struktur i det storkøbenhavnske område. Det er derfor helt naturligt, at Hovedstadens Udviklingsråd også skal varetage opgaver i forbindelse med Øresundssamarbejdet.

Forslagene skal derfor læses i to sammenhænge. For det første behovet for at løse de problemer, vi aktuelt står overfor. Dernæst skal vi være i stand til at møde de udfordringer, vi stilles overfor i de kommende år. Skridt for skridt bevæger vi os frem mod et stærkt hovedstadssamarbejde og en slagkraftig Øresundsregion, der kan virke som dynamo i hele Nord-europa.

Nu er det op til dette Folketing, om vi skal tage første skridt på denne fremtidens vej, og det er det, debatten skal handle om i dag, men jeg skal også knytte en kommentar til de to slutningsforslag, der behandles sammen med regeringens to lovforslag.